

שלטון הרובה

נידון מסרב שיקשרו את עיניו

הקצין האחראי בודק בעצמו אם שדושת הנירונים קשורים כהלכה

ההוצאה להורג בוצעה בהצלחה על-ידי שדוש חוליות של רובאים

בדרך אחרון בראש כל נידון

הבחירות למגלים החדש באוראן מתנהלות כמלוא תנופתן. קדפות ההצבעה עוברות ממחוז אחד לשני ואתן יחידות שריון, שתפקידן לדאוג שהבוחרים יצביעו בעד האיש הנכון: ראש ה"ממשלה", גנרל פאדלולזה ואהדי האיש החזק שסילק את מוסאדק מן השלטון ו- הכנים אותו לבית-סוהר.

אך למרות שהתוצאות אינן מוטלות בספק, יודע וזה- די כי אינו יכול לסמוך על המגלים בלבד. מוסאדק הליב את דמיון התמונים ו- מדיניותו הלאומנית הקיצונית עולה להצמח מנהיג חדש שילך בעקבותיו. נגד מקרה כזה, סומך ואהדי על הצבא.

במרחב

מצרים

פנימיה בתמונות

הוא שיין פשוט וכל ההכנסות שייכות ב- אופן פרטי למלך ולבני משפחתו, איש אינו מדקדק ביותר על הוצאות המלך.

המודאגים היחידים מכל ההוצאות היו אנשי חברת-הנפט האמריקאית. הם ידעו כי למרות ששילמו 180 מיליון דולאר למלך בשנה ש- עברה, קיבל כבר מיפרעות על חשבון ה- שנה החדשה כדי לכסות את הוצאותיו.

תמרים יבשים וחלב עזים. למדינה הענקית אך דלת-האוכלוסיה* אין למעשה, תקציב מפורט. כל אחד מ-34 אחי-המלך יכול להוציא כמה שהוא צריך. אם חשקה נפשו במכונית חדשה הוא לוקח אותה; אם החשבון מגיש המוכר ישר לאוצר. אם רצונו לבלות במועדוני-הלילה של פאריס, מכסה השגרירות הסעודית שם את הוצאותיה, שור לחת את החשבון לאוצר.

התוצאה היא שכל כספי חברת הנפט, ש- זרמו לקופות המדינה, לא שינו במאומה את תנאי-החיים של התושבים. רק כמה מאות של בני המשפחה המלכותית התעשרו, בנו בתי-בטון, קנו מכוניות ופריגידירים, יצאו לטייל בעולם. שאר העם המשיך להתקיים על תמרים יבשים וחלב עזים.

האפשרות שהמלך ינהיג קימוצים אינה מתקבלת כלל על הדעת: אחד מאחיו עלול להפגע מהקימוצים ולהחליט שהוא יכול לה- יית מלך יותר טוב מן הבורר. במדינה ש- נוצרה רק לפני דור אחד עלידי מסעות הכיבוש של אל-סעוד הזקן יכולה סיבה זו להיות מספיקה בהחלט למלחמת-יירושה קטלנית.

הפתרון היחיד, בינתיים, הוא הגדלת ה- השלומים. אכן, מדי שנה, עולה הסכום ש- חברת הנפט מכניסה לקופה המלכותית. אלא שמדי שנה עולה גם מספר בני המשפחה המלכותית, המגיע גם להם חלק ממבול ה- דולארים.

מרוקו

הפצצה במיסגד

תהאמי אל-גלאוי, באשא של מאראקש, מנהיג הברברים, הוא איש גדול. על עובדה זו אין אדם חולק בכל מרוקו. אך מנקודת זו והלאה, מתחלקות הדעות: הצרפתים רואים בו משען למשטרם הנאור בצפון אפ- ריקה, הברברים רואים בו איש-מלחמה ו- מנהיג רוחני ואילו הערבים הלאומנים חוש- בים אותו לאסון הגדול ביותר לתנועת השח- רור שלהם.

כאשר, לפני חצי שנה, אילץ אל-גלאוי את סירי מוחמד בן-יוסף, סולטן מרוקו, להת- פטר, בהתאם לרצון הצרפתים, היה נדמה כי יטביע את הארץ במהדורה חדשה של מלחמת-הזורות בין ערבים וברברים. אך תנועת אל-דסתור אל-ג'ידי הלאומנית היתה חלשה מכדי שתתמודד עמו ועם הצרפתים. סירי בן-יוסף ארז את מוחדותיו, לקח אתו חצי-תריסר מנשותיו ויצא לגלות.

חסידיו ניסו להתנקם, התנקשו בחיי יור- שו, שעה שיצא לתפילת יום הששי במסגד של רבאת. המתנקש נכשל, נהרג על-ידי שומרי הסולטן במקום. החיים במרוקו חזרו למסלולם, אל-גלאוי חזר לארמונו המפואר במראקש.

עוד נסיון. אולם לערבים זכרון ארוך. המכה שהנחית אל-גלאוי לתנועה הלאומית היתה קשה מכדי שתישכח במהרה. אך הברי בר הזקן בעל פני-החונט חסרי-ההבעה, אפי- לו לא הגדיל את משמרו האישי. כי הקוראן הקדוש קבע בפירוש שהחיים והמוות בידי אלה ושום דבר לא יעזור לבן התמותה אם אללה גזר עליו למות.

השבוע הוכחה צדקת הקוראן. שעה שאל- גלאוי כרע ברח בהודיה לאללה, במסגד הראשי של מאראקש, התפוצצה פצצה בהד עצום. 27 מתפללים נפגעו אך אל-גלאוי יצא בריא ושלם. הוא רק הרים את עיניו הגדו- לות לאללה, סיים את תפילתו: "אל-חמד לאללה."*

בשחקי מרוקו התהלכה אמונה אחרת: אח- רי נסיון שני, חייב לבוא שלישי - הפעם. מוצלח. המטרה המשוערת. הנציב הצרפתי.

* על שטח שהוא פי 130 משטחה של ישראל חיים כששה מיליון תושבים. ** ברוך השם.

רק לעתים רחוקות מתפרסמות הודעות על חיילים אנגליים שהותקפו או נחטפו ב- איזור תעלת-סואץ. גם אז אין האנגלים מאשימים את מצרים בביוצע מעשי-טרור, כי תמיד גרצחו חיילים אנגלים במסיבות מפוקפקות בערי מצרים.

אולם שקט זה, לדברי המצרים, אינו אלא השקט שלפני הסערה. "זהו מלחמתנו ה- קרה באנגלים", הסביר קצין הצבא המצרי, המקשר בין המטה הבריטי לבין שלטונות מצרים באיזור-התעלה. את ההכרזה השמיע בפני עתונאים, שרצו לדעת מדוע אין מצרים מנסה להפריע לשלוה הבריטית באיזור.

"תארו לעצמכם שכל חייל בריטי רואה את תפקידו הראשון לשמור על חייו, חי בפחד מתמיד שהמכונית העוברת את שער- המחנה מכילה חומר נפץ או שכל פועל ערבי עלול לשלוף פגיון ולהרוג אותו. האם אפשר לקרוא למצב זה שלווה?" שאל את העתו- נאים. "מלחמת-העצבים הגיעה לשלב כזה", המשיך, "שכל חייל באיזור התעלה היה מע- דף אלף פעמים שירות בקניה על שירות במצרים - למרות המאורמא והגיוגולים."

לא דובים ולא יער. כדי להוכיח את דבריו, הציג הקצין סידרת צילומים שהראו את עצבנות האנגלים: כלבי-שמירה, מגדלי- תצפית, משמרות מזוינים בליווי רכבות. תמונה אחת במיוחד עשתה רושם על העתו- נאים: חייל אנגלי דוחף אדם בלבוש ערבי מעל מדרגות של קרון-רכבת - תמונת קרב מובהקת. "באימונים אלה מבלים ה- אנגלים את זמנם", הסביר הקצין. את הלבוש הערבי לבש חייל אנגלי, כדי להגביר את המיון לתנאי-קרב אמיתיים.

התמונות, שפורסמו מיד בעתונות, עשו את הרושם הדרוש על הקוראים. אלא של- מחתרת הופעתן פירסמה המיפקדה הבריטית הכחשה: לא דובים ולא יער. התמונות הן תמונות פרטיות של חיילים, שהצטלמו ב- מצביראוה למזכרת.

האנגלים יכלו גם להסביר כי פירסום ה- תמונות בא להראות להמון המצרי כי ממ- שלחו לא שכחה את עניין הסואץ וכי המא- בק עם האנגלים נמשך - אם לא על ידי התקפות פרטיות, הרי לפחות על-ידי ה- קפות-עצבים. אולם כדיפלומטים מנוסים, נמנעו האנגלים מלעשות זאת. כי, בעצם, גם להם נוח שהמצרים אינם עושים מאומה.

יונת הטרגדיה

לפני שלושה שבועות פרצה דליקה רצינית בכפר איבאר, במצרים התחתית. המאורע לא היה זוכה לפרסום מיוחד לולא החליט הנשיא מוחמד נגיב לבקר בכפר הנפגע, ל- נחם את תושביו. בדרך חזרה, שעה שרכבתו עמדה בתחנה צדדית, דרסה רכבת אקספרס כמה מאות מעריצים שהצטופפו סביב ה- נשיא, הרגה 28 איש.

השבוע פירסמה ועדת-חקירה את מסקנות חקירתה בנסיבות הדליקה: האש התלקחה תחילה בשוכר, הלהבות אחזו ביונים שהיו בתוכו. הן התעופפו בבהלה, כשנוצותיהן בוערות, העבירו בצורה זו את האש ל-102 בתים.

היו אלה היונים הצליות הטראגיות ביותר בתולדות מצרים, קבע הו"ת.

סעודיה

הכסף לא מספיק

הארמון החדש המהנשא בקצה העיר ג'דה, על חוף ים-סוף, יכול להיות חלומם של כל יצרן סרטי-צבעוניים הוליוודי. חמש קו- מותיו מבהיקות בלבון מבריק, קישוטים ירוקים וצהובים מדגישים את ממדיו. מבפ- נים נראה הארמון דמיוני עוד יותר: מאה חדרים מכוסים מרבדים יקרים, דברי ערך מכל הדורות פזורים בהם, מרפסות-זכוכית ענקיות - הכל מצוייד במכשירים לקירור חשמלי.

זהו ארמונו החדש של המלך סעוד איבן עבד אל-עזיז. בנייתו, שהחלה עוד לפני מות המלך הזקן, עלתה הון תועפות - איש אינו יודע כמה בדיוק. לאיש גם לא היה איכפת אם הבניה עלתה כמה רבבות דולארים יותר או פחות. במדינה אשר בה שר הכספים